

Udvalget finder imidlertid, at dommerne i rådet ikke bør repræsentere de enkelte retter eller Dommerforeningen som institutioner, men som enkeltpersoner bør repræsentere den sagkundskab, som er til rådighed i domstolssystemet på forskellige niveauer. Herudover taler udvalgets ønsker om at tidsbegrænse de enkelte medlemmers funktionstid, jf. nedenfor afsnit 3.2.4., også imod en ordning med bestemte personer som fødte medlemmer af rådet. Særligt for så vidt angår landsretspræsidenterne indgår det i udvalgets vurdering, at den landsretspræsident, i hvis landsretskreds en stilling er ledig til besættelse, forudsættes at skulle afgive en udtalelse om, hvem der bør udnævnes, ligesom rådet efter udvalgets opfattelse vil have mulighed for at indhente en supplerende vurdering hos landsretspræsidenten, såfremt andre oplysninger, som rådet måtte komme i besiddelse af, taler herfor, jf. nedenfor afsnit 3.2.6.

Udvalget anbefaler derfor, at de 3 dommere i rådet bør være en højesteretsdommer, en landsdommer og en byretsdommer, som ikke er medlemmer af Dommerforeningens bestyrelse.

Dommerne bør efter udvalgets opfattelse udpeges af ministeren efter indstilling. Højesteretsdommeren bør indstilles af Højesterets plenum, landsdommeren indstilles af landsretterne i fællesskab, mens byretsdommeren foreslås beskikket efter indstilling fra Den Danske Dommerforening.

Advokatrepræsentanten

I forlængelse af udvalgets forslag om, at der i videre omfang end hidtil rekrutteres til dommergerningen fra advokatstanden, finder udvalget, at der i rådet bør være et advokatmedlem, som kan tilføre rådet den nødvendige viden om denne ansøgerkreds, og som i øvrigt med baggrund i sin advokatgerning vil have gode forudsætninger for også at bedømme kvalifikationerne hos andre ansøgere. Udvalget finder, at advokaten bør udpeges af ministeren efter indstilling af Advokatrådet. På samme måde som for dommerrepræsentanterne gælder også her, at den, der udpeges, optræder i sin personlige egenskab og ikke som repræsentant for det organ, der har indstillet den pågældende.

Offentlighedsrepræsentanterne

Udvalget anbefaler som nævnt, at to offentlighedsrepræsentanter indtræder i Dommerudnævnelsesrådet. Udvalget finder, at disse to repræsentanter bør være engagerede samfundsborgere, som er almindeligt ansete, og som er i besiddelse af høj personlig integritet og har gennemslagskraft. Af hensyn til domstolenes uafhængighed af Folketing og rege-

ring finder udvalget videre, at disse repræsentanter ikke bør være medlemmer af Folketing, amtsråd eller kommunalbestyrelse eller være ansat i centraladministrationen.

Henset til, at de pågældende skal stå som garant for, at der ikke fokuseres på rent juridisk faglige aspekter i forbindelse med indstillingerne fra rådet, finder udvalget ikke, at det bør være en forudsætning, at den enkelte offentlighedsrepræsentant er jurist, men omvendt bør en juridisk baggrund ikke udelukke en person fra at blive udpeget.

Udvalget er delt i spørgsmålet om, hvorledes det bedste grundlag for at udpege offentlighedsrepræsentanterne kan tilvejebringes.

Et flertal i udvalget (11 medlemmer) finder, at ministeren forud for beskikkelsen af de to offentlighedsrepræsentanter skal indhente indstillinger fra nogle relevante organisationer m.v., der hver for sig repræsenterer væsentlige sider af samfundslivet, uden at disse organisationer skal opregnes i loven. En sådan fiksering kan i et tidsmæssigt perspektiv vise sig at være mindre hensigtsmæssig. Flertallet peger dog på følgende organisationer, som det kunne være relevant at indhente en indstilling fra: Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Københavns Universitet, Århus Universitet og Dansk Folkeoplysnings Samråd.

For yderligere at skabe så bredt et grundlag som muligt for ministeren for det endelige valg af offentlighedsrepræsentanter, finder flertallet, at der bør være mulighed for, at også andre organisationer m.v. kan afgive en indstilling. Ministeren kan eventuelt rette direkte henvendelse til andre organisationer eller gennem annoncering gøre opmærksom på, at andre organisationer kan fremkomme med indstilling om, hvem der udpeges som offentlighedsrepræsentanter.

Flertallet finder ikke, at ministeren skal være bundet af de afgivne indstillinger, men at disse skal tjene som et godt fundament for udpegelsen af de to repræsentanter for offentligheden.

Et mindretal i udvalget (4 medlemmer) foreslår, at Rektorkollegiet ved universiteterne og de øvrige højere uddannelsesinstitutioner (eller et lignende upartisk og uafhængigt organ) tillægges kompetencen til at indstille offentlighedsrepræsentanterne. Mindretallet finder, at man derved bedst sikrer, at offentlighedsrepræsentanterne udpeges af og blandt personer, der ikke har tilknytning til de sædvanlige »magtsfærer«.

Et andet mindretal (1 medlem) foreslår, at det er Folketinget, der afgiver indstillingen vedrørende disse to medlemmer af rådet. Dette mindretal lægger vægt på, at der derved gives Folketinget som det fol-